

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sek. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...) S.A. w G.**

przeciwko: **A. D.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. obciąża powoda kosztami procesu i uznaje je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Przedmiotowym pozwem powód (...) S.A. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. D. kwoty 492,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od następujących kwot:

- 96,27 zł dnia 13.07.2013 r. do dnia zapłaty,
- 98,58 zł od dnia 03.05.2014 r. do dnia zapłaty,
- 98,58 zł od dnia 15.11.2014 r. do dnia zapłaty,
- 99,77 zł od dnia 15.04.2015 r. do dnia zapłaty
- 99,77 zł od dnia 09.09.2015 r. do dnia zapłaty

oraz o obciążenie pozwanej kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy łączącej strony świadczył pozwanej usługę dostaw energii elektrycznej oraz że w związku z wielokrotnymi i długotrwałymi zaległościami w uiszczaniu opłat za dostawę energii elektrycznej - na podstawie art. 6b.2 ustawy z dnia 10.04.1997 r. Prawo energetyczne - wstrzymywał dostarczanie energii do pozwanej. Powód podał też, że ponowne podłączenie pozwanej wiązało się każdorazowo z naliczeniem opłaty za wznowienie dostaw energii obliczonych zgodnie z Taryfą Operatora obowiązującą w dniu wznowienia oraz że pomimo dostarczenia faktur pozwanej, jak też wezwania przedsądowego - wynikających z nich kwot pozwana nie uiściła.

Odnosząc się do żądania pozwu pełnomocnik pozwanej podniósł zarzut przedawnienia co do należności w kwocie 96,27 zł, z uwagi na wniesienie pozwu co tej należności po upływie ponad trzech lat od daty płatności. Wniósł nadto o oddalenie powództwa także w pozostałym zakresie z uwagi na zapłacenie przez pozwaną należności głównej w dniu 21.02.2017 r., a jednocześnie nie otrzymanie przez pozwaną faktur, ani wezwań do zapłaty. Zarzucił też, iż w rzeczywistości nie miało miejsca odcięcie prądu, gdyż jakkolwiek pracownicy powoda przyjeżdżali bo było opóźnienie w płatności, to jednak otrzymywali potwierdzenie wpłaty i odjeżdżali.

Pismem dnia 11 kwietnia 2017 r. pełnomocnik powoda potwierdził dokonanie przez pozwaną wpłaty kwoty 396,70 zł w dniu 21 lutego 2017 r. oraz w kolejnym piśmie z dnia 19 kwietnia 2017 r. wniósł o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu z uwagi na dokonanie zapłaty po wniesieniu pozwu, oświadczając jednocześnie, że w pozostałym zakresie wnosi i wywodzi, jak dotychczas (vide: k. 45 i 50).

Wobec treści art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony procesu łączyła umowa dostawy energii elektrycznej do adresu ul. (...) w G..

okoliczność bezsporna.

Powód wystawił pozwanej pięć faktur za wznowienie dostarczania energii:

- a) na kwotę 96,27 zł z terminem płatności określonym na dzień 12.07.2013 r.,
- b) na kwotę 98,58 zł z terminem płatności określonym na dzień 02.05.2014 r.,
- c) na kwotę 98,58 zł z terminem płatności określonym na dzień 14.11.2014 r.,
- d) na kwotę 99,77 zł z terminem płatności określonym na dzień 14.04.2015 r.,
- e) na kwotę 99,77 zł z terminem płatności określonym na dzień 08.09.2015 r.

W zleceniu OT pierwszej z faktur monter w polu "wykonano" zawarł zapis: "podłączono". W miejscu podpisu odbiorcy zamieszczone zostało nazwisko: (...).

W zleceniu OT drugiej z faktur monter w polu "wykonano" zawarł zapis: "53", zaś w uwagach wpisał, że "odbiorca podłączony". W polu przeznaczonym na podpis odbiorcy wpisano: "brak".

W zleceniu OT trzeciej z faktur monter w polu "wykonano" zawarł zapis: "53", zaś w uwagach wpisał, że "odbiorca podłączony". W polu przeznaczonym na podpis odbiorcy wpisano: "brak".

W zleceniu OT czwartej z faktur monter w polu "wykonano" zawarł zapis: "53 Podłączono na zzl". W polu przeznaczonym na podpis odbiorcy wpisano: "odmowa podpisu przez pracownicę".

W zleceniu OT piątej z faktur monter w polu "wykonano" zawarł zapis: "53 Podłączono na zzl". W polu przeznaczonym na podpis odbiorcy wpisano: "odmowa podpisu".

Taryfy opłat powoda z roku 2013, 2014 i 2015 r. w pkt. 6.1 wśród opłat ustalonych przez Operatora wymieniały w pkt. 1 opłaty za wykonane na zlecenie odbiorcy przerwania i wznowienie dostarczania energii.

Wysokość opłat określonych w tych taryfach była tożsama z kwotami wskazanymi we wskazanych wyżej fakturach.

W dniu 18 stycznia 2016 r. powód zredagował przedsądowe wezwanie do zapłaty kwot wynikających z faktur objętych żądaniem pozwu.

dowód: faktury i zlecenia OT, druk wezwania - k. 8-21

W dniu 21.02.2017 r. pozwana wpłaciła na rzecz powoda kwotę 396,70.

okoliczność bezsporna.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 02.11.2016 r.

dowód: koperta - k. 22

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na treści przedłożonych przez strony wyżej przywołanych dokumentów prywatnych, albowiem sama treść tych dokumentów, w przeciwieństwie do ustalenia skutków z niej wynikających, nie była przez strony kwestionowana.

W oparciu o ustalony stan faktyczny sprawy Sąd uznał, iż roszczenie powoda w zakresie należności objętej pierwszą z faktur podlegało oddaleniu jako przedawnione. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Skoro więc termin wymagalności wskazany w fakturze nr (...) został przez powoda określony na dzień 12.07.2013, to trzyletni termin przedawnienia roszczenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej minął z dniem 12.07.2016 r., pozew w sprawie niniejszej został zaś wniesiony już po upływie tej daty. Wraz z przedawnieniem kwoty należności głównej wskazanej w tej fakturze przedawnieniu uległy także dochodzone wraz z nią odsetki za opóźnienie.

W pozostałym zakresie, tj. należności głównej wynikającej z czterech pozostałych faktur powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na jego wygaśnięcie wskutek spełnienia przez pozwaną w dniu 21.02.2017 r. Pomimo przyznania przez powoda okoliczności otrzymania wpłaty w tej wysokości powód nie ograniczył bowiem żądania pozwu, gdyż wnosząc o przyznanie mu zwrotu kosztów procesu jednoznacznie wskazał, iż żądanie pozwu w pozostałym zakresie nie uległo mimo to zmianie. Zgodnie zaś z regulacją art. 316 §1 kpc po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili jej zamknięcia. Oznacza to, że Sąd rozstrzyga sprawę biorąc pod uwagę stan faktyczny istniejący w chwili zamknięcia rozprawy oraz stan prawny w tej właśnie dacie obowiązujący, a nie w dacie wystąpienia zdarzenia stanowiącego podstawę roszczeń, czy też nawet w dacie wystąpienia z powództwem. Skoro więc w dniu zamknięcia rozprawy roszczenie objęte pozwem w omawianym zakresie pozostawało spełnione, to brak było podstaw do uwzględnienia pozwu w tej części i zasądzenia kwoty 396,70 zł na rzecz powoda.

W tym miejscu wskazać należy, iż w ocenie Sądu, pomimo spełnienia przez pozwaną w toku procesu należności głównej wynikającej z czterech wyżej omówionych faktur, nie podlegało uwzględnieniu roszczenie o odsetki żądane od tej należności. Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na względzie, iż pomimo zarzutów pełnomocnika pozwanej, iż w istocie rzeczy nie miało miejsca w rzeczywistości wznawianie dostaw energii, gdyż przed dokonaniem odłączenia, choć z opóźnieniem, to jednak następowało dokonanie wpłaty, co skutkowało odstąpieniem od dokonania przez pracowników powoda wstrzymania dostaw energii, powód nie wykazał, aby pozwana zlecała mu dokonanie wznawienia dostaw energii, co niewątpliwie potwierdzałoby, że wcześniej dostawa taka została wstrzymana. W żadnym ze zleceń OT nie ma bowiem podpisu pozwanej, a jednocześnie brak jest w aktach sprawy jakiegokolwiek innego dokumentu, który przekazanie takiego zlecenia chociażby jednokrotnie potwierdzał. Jednocześnie Sąd miał na względzie, iż zgodnie z Taryfą Opłat powoda prawo do pobrania opłat objętych żądaniem pozwu przysługiwało mu wyłączenie w przypadku zlecenia tej usługi przez pozwaną.

Sąd zważył także, że jakkolwiek przywołany przez powoda jako podstawa wstrzymania dostarczania energii przepis art. 6b ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm.) stanowi, iż przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c,

dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności, to jednak ust. 3 tego artykułu określa, iż przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Spełnienia tej formalnej przesłanki wstrzymania dostarczania energii elektrycznej powód nie tylko nie wykazał, ale też i na jej wykonanie nawet nie wskazywał. Tymczasem przepis ten artykułu chroni przede wszystkim interesy odbiorcy energii elektrycznej, który musi mieć zarówno świadomość istnienia zaległości w opłatach należności za dostarczoną energię, terminów płatności poszczególnych należności oraz poszczególnych okresów zwłoki za konkretnie wskazane czynniki energetyczne, jak i świadomość skutków związanych z brakiem uregulowania należności w wyznaczonym terminie wobec dotkliwej sankcji jaką jest wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. Wymogi określone w tym przepisie muszą być bezwzględnie spełnione, aby wstrzymanie dostaw energii było zasadne. Oznacza to, że samo istnienie zadłużenia nie jest wystarczające dla wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, a konieczne jest jeszcze należyte, szczegółowe uprzednie poinformowanie odbiorcy o wysokości zadłużenia i o skutkach braku uiszczenia należności. (vide: wyrok SA w Warszawie z dnia 18.06.2013 r. wydany w sprawie VI ACa 1361/12).

Podstawę rozstrzygnięcia zawartego w pkt I wyroku stanowił przepis art. 117 §2 kc w zw. z art. 118 kc oraz art. 6 kc.

O kosztach procesu w punkcie II wyroku Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik i w oparciu o art. 98 kpc i art. 108 kpc i obciążył nimi powoda, jako stronę spór przegrywającą. Wobec uprzedniego poniesienia tych kosztów, zostały one przez Sąd uznane za uiszczone w całości.